

ရည်စူးထိပ်တင်
အရိမေတ္တယျဘုရားရှင်

နှင့်

ဝတ္ထုတိုများ

စိမ့်စိမ့်အေး

လေချွန်သံ

(၁)

ကြိုးကြာသည် ပစ္စည်းများကို နေရာချရင်း တိုက်ခန်းလေးကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက် သည် ။

"မဆိုးပါဘူး နေလို့ ဖြစ်ပါတယ် ဖိ လတော့နေရမှာ ဘဲ" ဟု နှုတ်မှ ပြော လိုက်လေ၏။ ကြိုးကြာရောက်နေသော တိုက်ခန်းလေးမှာ လှည်းတန်းကမာရွတ်တွင် ရှိပြီး အဒေါ်ဖြစ်သူ၏ အခန်း ဖြစ်၏။ အဒေါ်က နေပြည်တော်မှာ တာဝန်ကျနေပြီး ပိတ်ထားသောအခန်းကို ရန်ကုန် နိုင်ငံခြားဘာသာတက္ကသိုလ်တွင် သင်တန်းတက်ရမည့် ကြိုးကြာအား နေခွင့်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ တိုက်ခန်းလေးမှာ ၄ လွှာတွင် ရှိပြီး ဈေးနီးသင်တန်းတက် ရမည့် နေရာနှင့် နီးခြင်းကြောင့် ကြိုးကြာနေရန် ရွေးချယ် လိုက်လေသည် ။

မီးဖိုခန်းတွင် ရှိ ဘေစင်တွင် လက်ဆေးရင်း နောက်ကျောခြင်းကပ် တိုက်ခန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည် ။ ဖိပေခန့်သာကွာခြား၍ တိုက်ခန်းနှစ်ခန်းမှာ အလွန်နီးကပ်နေပြီး မှန်တရုတ်ကပ်များကြားမှ တစ်ခန်းကို တစ်ခန်းကောင်းကောင်း မြင်ရလေသည် ။

"အလို ဟိုအခန်းက ပရိဘောဂတွေလဲမရှိဘူး ရှင်းနေတာဘဲ

လူမနေဘူးထင်ပါရဲ့ " ဟု ကြိုးကြာတွေးလိုက်မိသည်။

ကြိုးကြာသည် ပစ္စည်းများ နေရာချပြီး ရေမိုးချိုးလိုက်၏။ စားသောက်ရန်နှင့် ပစ္စည်းအချို့ကို လှည်းတန်းဈေးတွင် သွားဝယ်ရင်း ဈေးမှ ပန်းများကို ဝေနေအောင်ထိုးပြီး ပန်းအချို့ကို ဧည့်ခန်း အိပ်ခန်း မီးဖိုခန်းထဲတွင် ထားလိုက်၏။ ကြိုးကြာသည် (---)ဌာနမှ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အပျိုကြီးလဲဖြစ်ကာ စည်းကမ်းကြီးသူ ဇီဇာကြောင်သူဟု ဌာနမှ သတ်မှတ်ထား ကြ၏။

ကြိုးကြာကလည်း မိမိရပ်ရည် မိမိ၏ ရာထူး အရှိန်အဝါဖြင့် တော်ရုံယောက်ျားလောက် တော့အရေးကိုမစိုက်ချေ။

ညနေ ၆ နာရီခန့် နေညိုညို မှောင်ရီသန်းချိန်တွင် ညစာစားရန် ပြင်ဆင်ပြီး ဘေစင်တွင် လက်ကို စိမ်ပြေနပြေဆေးရင်း ကပ်လျက်အခန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည် ။ အင်္ကျီအဖြူဖြင့် အမျိုးသားတစ်ဦးသည် ကြိုးကြာနည်းတူ ဘေစင်တွင် လက်ဆေးရင်း ကြိုးကြာသံသီချင်းကို လေချွန်နေလေသည် ။ ထိုသူသည် ခေါင်းငုံထား၍ ဆံပင်ရှည်များ နဖူးပေါ် ဝဲကျနေသော်လည်း ထူထဲနက်မှောင်သော မျက်ခုံးမျက်လုံးများ ကိုမြင်တွေ့နေရသည် ။ နှာတံမြင့်မြင့် မေးရိုးကား ကားဖြင့် ကြည့်ကောင်းလှ၏။ ကြိုးကြာကြည့်နေသည် ကို မသိသလို အေးအေးဆေးဆေးနေရာ မှ ခေါင်းမော့လိုက်သောအခါ ကြိုးကြာရင်ခုန်သွားလေသည် ။

"ဟဲ့ လူမင်း ပါလား" ကြိုးကြာ တီးတိုးရေရွတ် လိုက်လေသည် ။ လူမင်းသည် ကြိုးကြာ အကြိုက်ဆုံးမင်းသား ဖြစ်၏။

(၂)

အိပ်ရာဝင်ခါနီး သွားတိုက်ရင်း ဟိုဘက်ခန်းကို
လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်ခန်းလုံးမဲ မှောင်နေပြီး
လူအရိပ်အရောင်မျှမမြင်ရချေ။ မီးဖိုခန်း၏ တရုတ်ကပ်မှန်များကတော့
ညနေ ကအတိုင်းဖွင့်ထား၏။

"အို တစ်ခန်းလုံးမှောင်မဲနေဘဲ မီးလဲမဖွင့်ဘူး ဒီအချိန်တော့
မအိပ်လောက်သေးဘူး လျှောက်လည်ပြီးနေမှာ ပေါ့"

ကြိုးကြာက တွေးရင်းပြီးလိုက်မိသည် ။ ကြိုးကြာတော့
ဟိုဘက်အိမ်ကို အကြီးအကျယ် စိတ်ဝင်းစားမိလေပြီ။

သင်တန်းနှင့် အိမ်ပြေးလွှားရင်း အချိန်တွေကုန်ဆုံးလာခဲ့၏။
ညနေစောင်းဘေစင်တွင် ဆေးကြောရင်း ဟိုဘက်အိမ်က လူမင်းနှင့်
အမြဲဆုံစည်း၏။ လူမင်းသည် ဘယ်အခါ ကြိုးကြာ ကိုလှမ်းမကြည့်ဘဲ
မျက်လွှာချထား၏။ ဒါကိုဘဲ ကြိုးကြာ အသည်းတွေယားနေမိသည် ။
ဒီဘက်က အသံတွေပေးနေတာတောင် လှမ်းမကြည့်ချေ။

"တော်တော်ကြီးကျယ်ပါလား၊ တစ်ချက်လောက်
လှမ်းကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ နောက်တစ်ခါ ပြန်မကြည့်ဘူးဆိုရင်
ကြိုးကြာမက တစ်သက်လုံးအပျိုကြီး လုပ်ပစ်လိုက်မယ်သိလား"
ကြိုးကြာ ကအသံထွက်ဘဲ ကြိမ်းဝါးလိုက်၏။

ညမအိပ်မီ ဒေါ်လေး(အခန်းပိုင်ရှင်) နှင့် ဖုန်းပြော ဖြစ်၏။

"ဒေါ်လေး ကျောချင်းကပ်အခန်းမှာ လူမရှိဘူးလား"

"ရှိတယ်လေ တက္ကသိုလ်ကဆရာ လူပျိုကြီးနေတယ် ကိုဝဏ္ဏလေ ဟဲ့နေအုံး ဧည့်သည် နဲ့ တူတယ် နောက်မှ ဆက်ပြောကြမယ်"

ဒေါ်လေးသည် ပြောပြောဆိုဆို ဖုန်းချသွားလေသည် ။ ကြိုးကြာက လက်ကလေး မြှောက်ပြီး ကိုယ်ကိုတစ်ပတ်လှည့်ပြီး ကလိုက်မိသည် ။
"လူပျိုကြီးတဲ့ " ကြိုးကြာပျော်သွားလေသည် ။ မာန်မာနများ ဖုံးလွှမ်းနေသော ကြိုးကြာ၏ မေတ္တာပန်းကလေးသည် သူနဲ့ တွေ့မှ ပွင့်လန်းလာတော့သည် ။

နေ့စဉ်ညနေ ဖုန်းရီထိုးခါနီးတိုင်း မီးဖိုဘေစင်တွင်
ပန်းကန်ဆေးရင်း ဟိုဘက်အခန်းမှ လူမင်းနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင်ရလေသည် ။ ကြိုးကြာက ထိုအချိန်ကို
အမြဲစောင့်နေ၏။ ဒီနေ့လဲဆုံ ရပြန်ပြီလေ။ အင်္ကျီအဖြူရောင်ကလွဲရင်
ဘာအရောင်မှ မဝတ်သော "သူ" သည် ရှင်းသန့်နေ၏။ ဒီနေ့ထူးခြားစွာ
မော့ပြီးကြိုးကြာကို လှမ်းကြည့်လာ၏။ ကြိုးကြာအသည်းနှလုံးတွေ
တဆတ်ဆတ်တုန်သွားလေသည် ။

"အို မျက်နှာကလည်း ညှိုးနေပါလား မျက်လုံတွေကလဲ ရီဝေဝေနဲ့
မရွှင်မလန်းနဲ့ ကွယ် နေမှ ကောင်းရဲ့ လား"

ကြိုးကြာတွေ့နေစဉ် "သူ" ခေါင်းပြန်ငုံသွားလေသည် ။
ဆက်ကြည့်ရန် မသင့်လျော်၍ ကြိုးကြာလှည့်ထွက်လာခဲ့၏။
မျက်လုံးထဲတွင် နွမ်းလျလျ သူ့အသွင်က စွဲထင်သွားလေသည် ။

(၃)

ယနေ့အိမ်ပြန်နောက်ကျ၍ ညစာအတွက် ဟင်းနွေးနေစဉ်
ချိုမြသောလေချွန်သံ ကြားလိုက်ရသည် ။ လေချွန်သံသည်
ဝိသကြည်မြနေပြီး ခင်မောင်တိုး၏ ‘ ကြိုးကြာသံ’ သီချင်းတေးသွား
ဖြစ်၏။ လေးပင့်ပြီး လေချွန်သံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။

"ဘုရား သူပါလား"အံ့သြစွာလှမ်းကြည့်ပြီး ကြိုးကြာကြည်နူးစွာ
ပြုံးပြ လိုက်လေသည် ။ "သူ" သည် ကြိုးကြာကို
ရွန်းရွန်းစားစားကြည့်ပြီး "ကြိုးကြာဌာန်တို့ ရဲ့ မိုင်ထောင်ချီခရီးစဉ်"
လေဆက်ပြီးချွန်နေလေသည် ။ ဒီလိုနှင့် ဇာတ်လမ်းစခဲ့ကြလေသည် ။

ကြိုးကြာသည် ညစာစားရန်ပြင်ဆင်ပြီး ထမင်းပန်းကန်လေးကို
မြှောက်ပြကာ

"စားပြီးပြီးလား၊ စားပါအုံး" ဟု လှမ်းပြောလိုက်ရာ "သူ"
ကခေါင်းခါပြ၏။ ထိုညက တစ်ညလုံးကြိုးကြာသည်
သူ့ကိုမြင်ယောင်းရင်း အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ချေ။ ‘သူ’ သည် အင်္ကျီအဖြူ
ရောင်တစ်မျိုးတည်းဝတ်ပြီး ရီဝေဝေမျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်တတ်သည်
။ ကြိုးကြာဌာန်တို့ ရဲ့ မိုင်ထောင်ချီခရီးစဉ် ဆိုသော
ကြိုးကြာသံတေးသွားကို အမြဲလေချွန်တတ်သည် ။

နာရီတွေ ရက်တွေပြောင်းသွားတိုင်း ကြိုးကြာ၏
သံယောဇဉ်ကြိုးကလည်း တိုးတိုး ပြီးရစ်ပတ်မိလေပြီ။
ကျောင်းကအပြန်တွင် အဝတ်အစားမလဲနိုင်သေးဘဲ မီးဖိုခန်းသို့
ပြေးဝင်ခါ သူ့အခန်းကို မျှော်ကြည့်ရသည် ။ သူ့ကိုတွေ့ရင်
အမောပြေသွားသော်လည်း မတွေ့ပါက ရင်မောရလေသည် ။

ကြိုးကြာနေသော အခန်းတွင် အနောက်ဖက်၌
ဝရံတာသေးသေးလေးရှိပြီး သံပန်း ကြဲကြဲကာထား၏။ မီးဖိုခန်းနံရံတွင်
မှန်တပ်ထားသော ပြတင်းပေါက်ကျယ် နှစ်ပေါက်ပါ၏။
ဟိုဘက်ခန်းတွင် ဝရံတာမပါဘဲ နံရံတွင် တရုတ်ကပ်မှန် တပ်ထားသော
ပြတင်းပေါက်ကျယ်ကြီးရှိပြီး မှန်ချပ်နှစ်ချပ်ပြုတ်နေသောကြောင့်
မြင်ကွင်းမှာ ရှင်းနေ၏။

ကြိုးကြာကြည့်နေစဉ် လေချွန်သံကြားလိုက်ရပြီး ‘သူ့’
ကိုမြင်လိုက်ရသည် ။ ထူးခြားစွာ လက်တစ်ဖက်မြှောက်ပြီး
ပြီးပြလာသည် ။ ကြိုးကြာသည် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစွာဖြင့် ပြန်ပြီးပြကာ

"စားပြီးပြီးလား" ဟု လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သည် ။ ‘သူ’ သည်
ပြတင်းပေါက်နား ကပ် လာပြီး "ကိုယ်ကညစာမစားဘူးကွ"

"အို ဥပုသ်စောင့်တာလား" သူသည် အသံထွက်အောင်ရယ်လိုက်ပြီး

"မဟုတ်ရပါဘူးကွာ မစားဖြစ်တာပါ"

"စားရမှာ ပေါ့ ရှင့်ကိုကြည့်ရတာလဲ ကျန်းမာရေး မကောင်းသလိုဘဲ
ဖြူရော်ရော်နဲ့ "

သူဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ပြီးနေလေသည် ။

"ကဲ ညစာစားလိုက်ပါအုံးကွာ သိပ်နောက်ကျနေမယ်"

ကြိုးကြာသည် ခေါင်းလေးညိတ်ပြပြီး အိမ်ထဲဝင်ခဲ့လေသည် ။